Sanguinetti Joseph Shabbetai
Hilkhot shehitah

10.254

x893
5756
no.9

הלכות שחיטה

1

מ"ע שחיטה מן התורה הלכה למשה מסיני וכן
כ' הפוסקים :
יען לא מצינו במקרא אלא בדרך רמיזות
שאמ'. דהיינו דאמרו חכמינו ז"ל מצות שחיטה אבל
דאמרינן מינה דשחיטה צריכה מן התורה הוא
אמינא לכך הנוף בשר לשחיטה : תחת נאמר
נחרו אומר לשחיטה מן התורה הלכה למשה
מסיני כמו שלמדו בכתב קבלה וקרא דשחט ו
לחוי עתה לא לשוים נפסרה : נפסרה פירוש
רש"י שני סימנים אי שלא יעשה דרסה כמו
שנבאר לקמן בהלכותיה : ופשוט שלא יתהפך
כל המטרפת לשום איזו בהולכה ובהובאה
(וזה כמו חלף בעיר הנוצת) לכי שאין מונח
שכששה נפסרה ולא שהה בהם כך ואף
על נכ בנראה שהולך והביא ולא הרחביאה
ולשונו (ונפסרה פירוש נפי הרי)
ס' כ' שיעור כבשר שחיטת הסימנים וכן נ' מעוף
הגורם להמתולה צריך לשחוט שני הסימנים
שלמים

שלישית יהט קנה והושט, אבל נקיעור אם
שחיטתו א׳ כגון ורוב השט נבבלה ב
שחיטתו פסולה. והא דאמר ר״י צריך לשחוט
את הורידין בעוף, בגל כרוך צריך לוחר
לדמו לצורך שחיטה קאמר כמו שנראה
אף הגמ׳ שכתב שזה ח״ו בעוף כיון
שצולהו לצלותו כאחד, ואלא אמר לצורך
הוצאת הדם באחרת: שחט רוב אחד בעוף
ורוב שנים בבהמה שחיטתו פסולה. פירוש
קנה או ושט, מ׳ פוסק לשחוט קנה או ושט
חציו להשלמה נשחט. הקנה קודם לושט לכ
שבוע לחשלה דאם אירע שנשבר בלו ה
פסולה נשחט הושט קודם. כיה עולה על
הדעת לומר שתהא ולאו טריפה, קמשמע
לן דלא:
סימן ו׳ בבשר שחיטה בקנה ובן ב׳ סימנים
אותו שאנו קורין קנה נעשה ראש
חיטה ושט, הקרום ושדרה שעליו ט
טבעות

שנעשית שנעשות :
הקנה הוא הקרוב שלפנים בצואר אף
בשחיטה. והוא שנקראית גרגרת ורובו של אחד
בעוף להכשר היינו דוקא רוב קנה ולא רוב
גרגרת ויש שם הוא לשחיטה כולה חוץ
מן הטבעות שהיא בגרגרת אינו שוחטין שם, ואף
שלפה מעט מרוב לצד הצואר ולמטה מיטתה
רוב גרגרת אינו רוב על שחיטת רוב קנה ו
ורוב ~~[illegible]~~ בעוף להכשר צריך שיהיה
~~[illegible]~~ רוב הנראה לעינים אבל לא במדידה : אבל
צריך להרחיק לשחוט שני סימנים שלהם
אפילו בעוף כדי שירגיש לעין :
סימן לו הלכות שחיטה ובו סעיף אחד :
אמר רב יהודה אמר שמואל כל טבח שאינו יודע
הלכות שחיטה אסור לאכול משחיטתו ואלו הן
הלכות שחיטה שהייה דרסה חלדה הגרמה
ועיקור. סימן לז שהייה ובו שני סעיפים:
שהייה היינו כיון שהפסיק לשחוט, ושהה
ורגע

וחזר וגמר השחיטה שחיטתו פסולה וכתב וחזר
וגמר והחליף לאם שהה בכדי שחיטה היינו
רוב אחד בשהי' וגמר בשהיה אבל חזר וגמר
פסולה, היינו בשתי שחיטות ופסולה ושיעור
שהייה הוא כדי שחיטה אחרת לאותו המין
שבקן וגם לגבי חכמי הלכה שהיו בקיאים ב
בדיקת הוושט אבל אנו לא בקיאין לא חיישינן
לשיעורה, אלא חיישינן לנקיבת הוושט שהוא
בשהייה ולכן הטעם לטרפין אם רוב בשר
יצא הדם ואם הוא נובע ויצא הדם :
וכן אלו הועדים הרבים ז"ל והנוהגים
ואחרים לזכרי חשוב לבקר . תרבה ו
מכרי יחזור לאחרו לישראל ונמצא תאבן טרפה
מן כל הפוסקים נהרו לקרוא שהוא אחת
הכה אינו קרוע : אם נחתך השחיטה
רוב אצבעו אם כרוב ברוחב טריפה ל
וכל שהוא מה שהוא ואם לאו
כשרה בגוף

כשרה; ולכתחילה יחתוך למעלה או למטה אין
נראים טרפה לולא שהיא אבל מורין
ובמקום ליתן גב כדי לצאת רוב האחרונים
ושהיה פסולה בין בסימן קמא בין בסימן
בתרא בין במיעוט בין ברוב, ובין בשוחט שוף
ויצחק אילו ושוליו חברכם אל יחידו בסכין
הכשר לשחיטה, חשוב הגרמה כשר: שחיטות
אלא בקולמוס או בחקו ויש אומרים שאין
לבטלו אף בסכין שאינו כשר לשחיטה:

סימן י' דרסה ובו ל' סעיפים:

דרסה היא לאו כיון שדוחין את הסימנים
בבת אחת בהכאה בלא הולכה ובלא הובאה
[illegible] להכשיר בדיעבד
אם [illegible] הוליך או הביא אם בסכין ארוך
כרוחב שני צוארים חוץ לבין שצריך מן
אבל
שחיטתו כשרה. אם הוליך והביא אף בסכין
כל שהוא שחיטתו כשרה אף אם חתך כל
המפרקת לגמרי, והטעם לפי כשנוגע בהולכה
והוב

ובו׳ ...

לרוך או הבוראה לרול נסבין קטן צריך

כל בריה לרוף המתערקת ונוראי הס:

אבל והק היפא לרוף הריאה מטרפין כל

נייא בלו שבה גבי: לעיל גבי נסתרה ודרסה

אסורה בין בלישנא קמא בין בלישנא בתרא

ואין לפרש [illegible]

בין דקיבה בין בוושט [illegible] וגשות פסבין ח

מעט בשובסין לצד הריאה כל שאלה [illegible]

דרסה או נסתרא ומה [illegible] הוא:

[illegible] חלב ובין [illegible]:

חלב היפה לא ... פסבין מחת ה

בעור החשונך בעור הנהמה [illegible] בוסך

ובשוף [illegible] מיתן לסימן או [illegible] מטליה.

הקסור בעור הבל נקרא חלב אבל אס

נשעה השורטה אבל מטליה על הצואר

[illegible] דלא שבא לא מטרפין ויגבר ה

[illegible] לאחור הצואר או הושט קולט

לשחוט כל שהיא שחיטה מעורעת ד

דרסה:

דבפ״ב רק שחיט לשונם. אבל רק בגלוי אף
שחיטה בגלוי. וגם שנתפרש כאן בספרן דש
בו ישנן כל שלא. באי״ה הדרס והלרס אסור
בן בחישוט קלא ובחישוט בהרא וקנה ובוושט
בהולשו : סימן ה׳ הגרמה ודין נסתפקים :
הגרמה היינו דאי בעין שחיט חוץ למקום שחיטה
ואיזה מקום השחיטה דהוושט באמצע הצואר :
ואם לא שחט באמצע הצואר על כל פנים יכול
לשחוט לצד הראש ? בקנה עד הטבעת הגדולה
היינו הטבעת שהיא שלימה. ואף אם שחט ל
לתוך הטבעת וש״ר אלא חוט של טבעת בולה ב
בנגד הראש כשירה. ובוושט בקנה עד כן ה
האגפים. היינו מקום שמתחילים האגפים
הנשוכבים של כנף. היינו של מלא הכנף ו
ובוושט לשער עד שקורבן שיבוא גרגרת הוושט
היוצא מן הדרס ובשהות כן אין כאן כאן
הוושט לכיוון וברא ואם עבר השיפוע
בקרבן חבורה ובוושט בוושט שבנין של צואר
היינו מקום שמתחיל הבלע לספרו :
ויבוא

ועוף שאין לה הכרע על הטבעת דהיינו כאו'
אחלים בצואר ואינה וגו' אינה דאין לה ושק עד
ראש כנף. והנוגה אסורה בין בשוגג קלא בין בשוגג
נברא בקולמוס: סימן כד עיקור ובו ב' סעיפים:
עיקור היכא הוי? כגון ששחט בסכין פגומה או בשעת
שחיטה נעקרו הסימנים ממקום חיבורן קודם
[illegible]
גמר נבלה, או נבלה בשעה נקרא עיקור ואין
מחזיקין לה לעיקור אף ~~ששחט לפנינו נכשרים~~
~~שמחזיקין הסימנים קודם שחיטה~~ אף על פי שלא
הסימנים נעקרו בשחיטה ~~אין~~ תקנו לא נקרא
עקרין לה עיקור ופסול בין בשוגג קלא בין
בשוגג נברא בקולמוס:
סימן כה ספק בשחיטה ובו ב' סעיפים:
כל ספק שאירע לאדם בין קודם בין תוך בין
לאחר השחיטה וספק אבד או נפל או דרס
וכו' פסולה. לכן פסלו כל ספק בשחיטה פסולה
אבל אם ~~[illegible]~~ שחיטה ראה ריאותיה דספק
שחיטה צריך שאלה ... בדקוהו ...
הא

[illegible] וידוע לא :

סימן י"ג. סדר בשחיטה [illegible] :

[illegible]

סימן

[illegible]

הרבה שהרי בספק ראייה בהרהור ושוכבת [illegible]
ירקיי [illegible] לא יתן לבדוק בספק חסף.
(בדוי שנופלים אותם שבדקה [illegible] שצריך להיות א׳
חודשים בחזקה זו ואינה יודעת מאיזה כתמים
מתעברת יען כי אינה יודעת של אחד מכתב נתי
בתולה והנושאה ואינה יודעת כי נבדקה בזאת
אינה שאינה מרגשת בשינויות אבל אם היא
חולה אותו בריחה כמו שבודקת אותן ו
ומבחוץ שלו מרגשת בזה שינויות שזהו ב
בבתולה ולא זה לכך שאינה נקיים לבדוק אלא
שבין רחם ואם יתן לפי שכן רק אינה יודעת
לבחון זה כי ואומרים הרי שאלו שינויים)
אבל אם שאלות ירקיי כ״ט כ׳ הללו מקור ה
בספק שהוא רק לא יפה: מעוברת ומניקה
שלה ירק: פי׳ ן׳ מעוברת וכן פסק כך:
מוכה כיון שינויה ~~הוצאה שופעת אחד שנה~~
שלא שוה לה שני שופעת כזה ומעוברת ה
בשעון

פיטורין בין בהולדה בין בהוצאה זאת אסורה
לגמרי בן אליבא דרבי ינאי בין לכתחלה ובין
לדיעבד דכל אשר יאמר ירויע :

סימן ד' האוכסנאי וכו' סעיף א' :

האוכסנא היינו מניה דאין לו רק ענין אחרתה
למלה אולמיה כנה ומניה הנאת אך יש
שאכיוים כבישבך אם יהא שלא יהיו לכן במניה
אבל אנו אלין אחרי הסוגריס רק חלקא דלא
רחיא שיה דאניס ואי אלעבה ומעלין כן באוכסנא
כל נינא : סימן יו' שלה ויורד וכו' ב' סעיפים :
שלה ויורד אינו מניה אלא אלא חקוס עביבים
במניה ומוף בסורי נשאר אותו חקוס נוף ב
כנה ויורש בולכתחלה אבל צריך בקיאות
גדול לבחון סכין כנה כלשעאיו ויצא מניה ב
באותו חקוס נוף ובקל תנוס ואחת בפיטורין
טוב שלא ישרוש בסכין כזה אם אפשר לו :

סימן [illegible]

סימן י"ו הבד' ירני' בשחיטה ובו ט' סעיפים :

כשאלה נוצה לבין בב שרנה אומרה בקנה ואוחזין
אלא המולך מן הכל ירני' יצאו לגמרי כמו שאמר
לפניך : בהלה ינחם הסכין כזה כבולבתו ואחר כך
יבדוק בית"ב נכ' י' כראש על שוף ונגע אצבעות
נגלו ואצבע יבחון בית"ב בשלות ויקח בית"ב ב
בשלוש כן שני אצבעות הנ"ל אחת ישב כב' אלא
ילכו ויחזור כזה ובלוה שפש מן הצדדין אלא שמא
הוא לבעל פסול שריטה ושוב ירך כמוב נחלה .
באי"א אחד על השחיטה יטה אחת הסכין באלכסון
לבדוק ויחזור כמו כה ובולגא בדיקה אין
לא יודע הי' לא יצא בפנים כי לאדן פסולה כאן
יאחרו לבא ויחזור בית"ב בבדיקה בשאלה קולה
ישני כראש אלו בבדיקה כנגד יחזור בנגד
על כגבי הנה שבולא כן בחוט ובשאלה בגלוי
ובל' צריך אם ישרט כלל או כוט ואם יש נק'
או לבר שרוך ואם כוגים לחזור לא לפי שטה
יבדוק הסכין בין כל אחד ואחד ואם לא יעשה כן
ובקצא

ויצאו שניהם בין אבירות לאחר בין בשעל באמונה
ושנים היוו לקיבאן הנשה בהתארקה איש שנים
ויניל עצמו לנקות בסבין בין כל אחד ואחד רגע כשם
אשר נגרם בנקרה של הסבין לאשאית יבאה שניש
והרף איר שהיטה נחוק הסבין בבראשונה ויבאה
בזה הדלקון בניאן יי
ביאן יי דבור בין השחיטה ובין ה' עשייה
אין לדבר בין שחיטה לשחיטה ובין שחיטה לכסוי
אלא לצורכי השחיטה כגון אמון בגד וכדומה
לאם סה בנתיים צריך לחזור ולברך : וכרבה
ארך כל השוח הרבה עופות כל אין צריך לשוח
שובה וזה איירי בשוחט להשבר אבל אבל שוחט
לאחד מני דיני לשוב על כל אחד שאין לו כשוך
שבוא שם אם צריך ונולד הנפקה באלו הסבין
של הארץ ויצאו שניה שריטה בשירה ובין אם
באמות סכין חפך דבר קשה אין בזה לאחר
לבדקו הואיל לאוקמיה הסכין אחזקתיה ובין
בדין

ושבו ברית ונפלה צריך לכוין אין
לחוש לקוף כ"ש ולא לגוף כלל אלא אם כן
יש שער לחוכו : אם יחוש ונתקלה ב"ה אם לא
חוש אלא אותו שף . כמה דלא דרכה אבל אם
השורש כלה . כמה וכרף :
ס"ק י"ט שוחט כראוי לחוש וכו' סע"א :
אין לחוש שף שאין נקרו אלא בנראה וכו
וצריך להיות יכיר בה כ לשחיט בשוחט קטם
המשנה שאר שוחט [illegible] שאה : אין לחוש שף
על שלא נעכרו שם כל כך שיה שינקו את שוחט
בקלות שבכשיה :
ס"ק כ' דין השוחט וכו' סע"ה :
בשורש השוחט צריך שיראה שבשיכוכה .
הבה לחוש שנה אורכה לבשוף כל נקרא
שיכוס אבל אם כ"ב השוחט והוא שנפלה
ההקום נוגה או בשה או שלחוכו אלה או
כבהה אין לחוש על שיעבור שם כל [illegible]

וכן כשמביא לשוף הסכין. לשחוט הרבה
בי״ט ס״ב ח״א כל שלא הביא לשחוט טריפה
סימן כ״א דין ספק טריפה וגו׳ סעיף א׳
שוף ספק טריפה דרבה אין לשחוט אלא אחר
שיבדק שוף אחר כך שלא לצרך לבטלה :
סימן כ״ב דין השוחט בלילה וגו׳ ב׳ סעיפים :
אין לשחוט בלילה או ביום במקום באפל אלא באבוקה
כנר או בשני נרות סמוכים להדדי כאבוקה
ואין לשחוט לאור הלבנה כי לא ידע רוב באורויה :
סימן כ״ג דין השוחט במקום [illegible] וגו׳ ב׳ סעיפים :
אין לשחוט אלא במקום נקי אם אין אפשר לו [illegible]
אוכל אשה צריך קודם ואם אין לו אשה להרחיק
בין מסוכנת. לשחוט לא [illegible] ואחר כך צריך ב
במקום נקי. וכן שאם אם בורך לשחוט ערוה צ
צריך אחר שיכסה :
סימן כ״ד השוחט ביום טוב וגו׳ ו׳ סעיפים :
הרוצה לשחוט ביום טוב יבדוק הסכין בערב יום
טוב

עוד יש לעיין למה שאסור להטמין ביום טוב
לשחוט ואחר כך נבלעו ושוב לו לשחוט לר"ב
לכ' יום יותר הסב' אחר בהוק ביום טוב למה
שאם אירע לו תקלה לאחר לא יהא רבה שאחת
יום טוב ושוב לפי' ג"כ נראה לא בעא"ר אות
כתב: צריך נמי כן להכין עפר לכסוי ואם אין
לו יקח אפר כירה שהוסק בו ביום וי"ב כל כך
חם כל' לצורך בו ביו"ם :
אך צריך שלא יה' בו עצמות כל שלא יכבה
אין לשחוט ביום טוב אלא כדי לאכול ביום טוב:
אבל אם נשאר בשר לחול יכול לאכלו אך אסור
של ישראל יכול לשחוט אף על פי שאין שהות ביום
אלא כדי לאכול מתוך כזית :

יוסף ... בר אפרים ...
יוסף

Libro di Pagatare

ספר [illegible]

Dell'anno 1817 del Giorno 15 Xbre
Di me Beppo Sanguinetti Corrispon-
dente al n.ro Ebraico תקע״ח [illegible]
שנת תקע״ח לפ״ק (שנת תקע״ח לפ״ק)